

Der var stillet følgende **Ændringsforslag**:
Af Ordføreren:

Til § 9

1) 1ste Stykke, 4de Linie, „**Forfremmelser**“ ændres til: „**Forfremmelse**“; ligesaa § 19, 1ste Stykke, 4de Linie.

Til § 11

2) 2den Linie, „**erholde**“ og 4de Linie „**erhverve**“ ændres til: „**opnaa**“.

Til § 17

3) 1ste Stykke, 4de Linie, „**foransførte**“ ændres til: „**ovenansførte**“.

Til § 19

4) 5te Stykke, 3dje Linie, „**paatagne**“ ændres til: „**overtagne**“.

Formanden (Sofus Høgshøj): Jeg maa gøre opmærksom paa, at der ved det foreliggende Afstrøg af Lovforslaget saaledes, som det skulde være vedtaget ved anden Behandling, er indløbet et Par Fejl; idet der af det oprindelige Lovforslags § 8 er udeladt et andet Punktum end det, som ved Afstemningen blev vedtaget at udelade, nemlig 4de Punktum i 1ste Stykke i Stedet for 5te, og ligeledes, at der af § 14 (nu § 13) i Strid med Afstemningen er udeladt det sidste Punktum.

De stillede Ændringsforslag, de Paragraffer, hvortil de vare stillede, samt Lovforslaget i sin Helhed sættes til Forhandling under et.

Ordføreren (Evend. Høgshøj): De 4 Ændringsforslag ere af rent sproglig Natur, og jeg skal indskrænke mig til at anbefale dem til Vedtagelse. Idet jeg ligeledes anbefaler selve Lovforslaget til endelig Vedtagelse, ønsker jeg dog at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgtreds (Wagner). Jeg ser nemlig nu af Tidenden, at han ved anden Behandling har gjort sig skyldig i en Misforstaaelse eller i alt Fald brugt en Udtalelse, der af andre vil kunne misforstaaes, som om det var os her i Folketinget, der havde Ansvar for de efter hans Mening daarligere Intendantlønninger efter det foreliggende Forslag. Det ærede Medlem udtalte nemlig: „Jeg er ikke uden Betænkelighed med Hensyn til den Maade, hvorpaa man har behandlet

Regeringsforslaget, navnlig hvad to Punkter angaar, Lønningerne og Tilgangen til Korpsen“, og siden, at „naar Kammerne ere fyldte, ville Lønningerne blive endnu daarligere for Intendanterne.“ Det ærede Medlem vil sikkert give mig Ret i, at vi have ikke paa noget Punkt forringet Intendanternes Lønning i Forhold til, som de vare foreslaaede fra den højtærede Ministers Side. Hvis de altjaa — og det kan jo være, det ærede Medlem har Ret deri — blive ringere i Fremtiden, end de have været i Fortiden, er Skylden ikke vor, saa hviler Ansvar paa den højtærede Regering, og de Udtalelser, der kom fra den højtærede Minister foreleden, tyde ogsaa paa, at han er sig dette fuldt bevidst. Jeg vil tilføje, at vi tværtimod have forbedret Intendanternes Lønninger i Forhold til, som de vare foreslaaede, idet vi i Paragraffen om de personlige Tillæg netop have givet de nuværende Intendanters lidt mere, end de efter Regeringens Forslag vilde have faaet. Jeg vil endvidere tilføje, at hvis man fra anden Side under Lovforslagets senere Gang skulde ønske at forbedre Intendanternes Lønninger yderligere, vil dette sikkert ikke møde mindste Modstand her i Tinget, hvis det kan ske uden at forrykke den Balance, der er opnaaet. Dette vil nemlig ikke være umuligt. Man kunde f. Eks. stryge det Bestillingsstillæg til de 7 Oberintendantter, som vi nu have nedsat til det halve. Derved vilde der blive 1,400 Kr. tilovers, som kunde blive anvendte til nogen Forhøjelse, navnlig af de yngste Intendanters Lønninger. Man kunde maasse ogsaa — det er jo en Tanke, der er fremsat fra anden Side — indskrænke Antallet af det Personale, man her foreslaar, f. Eks. stryge den ny Stabsintendant, som vi ere gaaede ind paa, eller paa andre Punkter reducere Antallet af Personalet. Skulde der fremkomme Forslag derom fra anden Side, vil det sikkert ikke her fra Tinget møde Modstand at anvende den her ved fremkomne Besparelse til Forhøjelse af Intendanternes Lønninger.

Bust: Ja, det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg vil tillade mig at gøre, inden Lovforslaget forlader dette Ting, og det er da den, at jeg vil gøre opmærksom paa den glædelige Kendsgerning, som er passeret her i Anledning af dette Lovforslag — jeg antager nemlig, at det vil have mere end almindelig Betydning for Fremtiden, at Udvalgets Flertal, i hvilket Flertal der endog er Højremænd, har understrebet en Betænkning, hvori der siges, „at Landets økonomiske Tilstand i det hele gør det til en bydende Nødvendighed at søge vore Militær-